

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים
כי תצא - 'להוולד מחדש' בכל יום ויום...

יצא לאור בתאריך:
ה' אלול תשס"ו

פרשה:
כי תצא

כותרת:
'להוולד מחדש' בכל יום ויום...

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים כי תצא - 'להוולד מחדש' בכל יום ויום...

פרשת כי תצא 'להוולד מחדש' בכל יום ויום...

מעולם לא הייתי נוכח בחדר לידה, ולמרות זאת גם אני שמעתי מאחורי הוילון את התינוק בוכה בשעת הלידה. מדוע? מה בעצם קורה ברגע שהתינוק יוצא לאויר העולם?

הגמרא במס' נדה (דף ל,ב) מתארת את ההתרחשויות של העובר בשעה שהוא נמצא במעי אמו: "נר דלוק על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו. ואל תתמה שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיא, ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים שנאמר מי יתנני כירחי קדם כימי אלו-הי ישמרני .. הוי אומר אלו ירחי לידה, ומלמדין אותו כל התורה כולה". זאת אומרת שעובר במעי אמו חם ונעים לו בגשמיות וברוחניות. אין לו אפילו צורך 'להטריח' את עצמו לאכול, שכן הגמרא אומרת שהעובר "אוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה".

רגעי המשבר הראשונים של התינוק מתחילים למעשה ברגעים הראשונים שלו מחוץ למעי אמו בשעה שהוא יוצא לאויר העולם – "וכיון שיצא לאויר העולם בא מלאך וסטרן על פיו ומשכחו כל התורה כולה", החלום הסתיים. הוא מתעורר למציאות הקשה של העולם, ולכן – ממשיכה הגמרא ואומרת – "אינו יוצא משם עד שמשביעין אותו .. ומה היא השבועה שמשביעין אותו תהי צדיק ואל תהי רשע ואפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע .. והוי יודע שהקב"ה טהור ומשרתיו טהורים ונשמה שנתן בך טהורה היא אם אתה משמרה בטהרה מוטב, ואם לאו הריני נוטלה ממך".

עד שהעובר יוצא לאויר העולם הוא רק מקבל, הוא לומד תורה מהמלאך ומקבל את כל חיותו מאמו; ברגע שהוא נולד הוא יוצא לעולם קר ומנוכר ומתחיל למעשה את מלחמת הקיום שלו...

פרייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: ה' אלול תשס"ו
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים כי תצא - 'להוולד מחדש' בכל יום ויום...

זהו בעצם הפירוש החסידי לתחילת פרשתנו – "כי תצא למלחמה על אויבך", בפשטות מדובר על מלחמה רגילה; אך בחסידות שמתרגמת את הכל לשפה של עבודת ה' אנו יודעים שמדובר כאן על מלחמתה של הנשמה שבאה לעולם, שמוטל עליה להלחם ביצר הרע שהוא האויב המושבע של הנשמה, "ושבית שביו" – לא רק שצריכים להתגבר על היצר הרע, אלא מוכרחים גם לעלות ולברר את חלקו בעולם ולהופכו לטוב.

במילים פשוטות: עד רגע לידתו כל אדם הוא רק מקבל, "חושב על עצמו", ולא נותן שום דבר מעצמו לעולם. עם לידתו מתחיל תהליך שבו הוא מתחיל לתרום לעולם. בעצם העובדה שאנשים מסתכלים עליו הוא נותן נחת והנאה להוריו, לסבא ולסבתא שלו ולכל הסובבים אותו – זו כבר תרומה מסויימת. ככל שאדם מתבגר יותר הוא צריך לתת ולתרום יותר לחברה; כשהוא נעשה בר מצוה הוא נהיה מחוייב במצוות ומשלים מנין – הוא חושב יותר על הציבור ופחות על עצמו. וכך כשהוא נושא אשה הוא חולק את חייו עם בן זוג נוסף ולאחר מכן עם ילדיו וצאצאיו לאורך ימים.

בעצם כל אדם נולד בכל יום מחדש ועליו להרגיש כך. להרבה אנשים בעולמנו קשה להפנים את הרעיון הזה, משום שאדם מעוניין לחיות את חייו האישיים לעצמו בשקט ובשלווה. הוא מעוניין לדאוג לעצמו, ואפילו לבני משפחתו, אך לא יותר מכך. אבל המשמעות של "להוולד מחדש" היא לתרום לעולם. לשנות משהו בעולם, לעזור לזולת, לפעול משהו עבור בן אדם אחר. בספר התניא (באגרת הקודש סי' יג) מובא שישנם שני סוגי אנשים, סוג אחד של הצנע לכת, שעושים את מעשיהם בשקט ללא רעש, וגם כשהם נותנים צדקה הם עושים זאת כמתן בסתר, לומדים תורה לעצמם ומתפללים בשקט. אבל בשביל העם היהודי בדורנו אי אפשר להסתפק בזה; צריכים לעשות מצוות בגלוי לעין כל, צריך לתת צדקה כשכולם יודעים על כך, ושתי סיבות לדבר: סיבה ראשונה, כשאדם עושה זאת בגלוי הוא מהווה דוגמא חיה ואנשים נוספים שרואים אותו מתעוררים בעצמם לעשות כמוהו, משא"כ אם יעשה מצוות בסתר אף אחד לא

פרייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: ה' אלול תשס"ו
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים כי תצא - 'להוולד מחדש' בכל יום ויום...

ידע מזה. (עבירות ומעשים שיש להתבייש בהם יש לעשות בסתר, מצוות צריך לעשות בגלוי לעין כל).

אבל יש כאן סיבה נוספת שהיא הסיבה העיקרית: אלו שעושים מצוות בסתר הם בדרך כלל גם עושים זאת בצמצום רק כמה שמוכרחים ולא יותר מכך. כמו שכותב אדמו"ר הזקן בספר התניא "הנה בכלל עובדי ה' יש ב' בחינות ומדרגות חלוקות .. שבחי שמאל היא מדת הצמצום וההסתר בעבודת ה' כמ"ש הצנע לכת .. והנה ממדה זו נמשכה ג"כ בחי' הצמצום והגבול בעבודת ה' כמו בצדקה להיות נדון בהשג יד והמבזבז אל יבזבז יותר מחומש וכה"ג בת"ת ושאר מצות די לו שיוצא י"ח מחיוב מפורש שחייבתו התורה בפירוש".

זאת אומרת שאדמו"ר הזקן כותב, שאדם שעובד את ה' בשקט ובצנעה יעשה אך ורק את המינימום, כפי שמוכרחים לצאת ידי חובה, כי הכל אצלו בהגבלה ובצמצום משא"כ "בחי' ימין היא מדת החסד וההתפשטות בעבודת ה' בהתרחבות בלי צמצום והסתר כלל כמ"ש ואתהלכה ברחבה .. ואין מעצור לרוח נדבתו בין בצדקה ובין בת"ת ושאר מצות ולא די לו לצאת י"ח בלבד אלא עד בלי די".

נמצאנו אפוא למדים, שאדם שעושה כל דבר בגלוי וברעש יעשה בסופו של דבר הרבה יותר מאנשים שחיים לעצמם בשקט ובשלווה. לכן בכל יום אדם צריך להוולד מחדש, דהיינו לצאת מרחם אמו, לא רק להיות "מקבל" אלא להיות "משפיע" ולא רק בשקט ובצנעה כמו עובר במעי אמו שאמנם יודע את כל התורה כולה אבל אף אחד לא נעזר בו, הוא אינו משפיע מתורתו מאומה דהיינו שאיננו תורם לעולם מאומה. דוקא עם לידתו של האדם, אף על פי שהוא שוכח את כל תורתו – בכל זאת דוקא אז הוא תורם ומועיל לעולם.

זהו הענין של "להוולד מחדש" על פי חסידות.

פרייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: ה' אלול תשס"ו
הדברים על אחריות הכותב בלבד